

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK IX. ČÍSLO 10 OKTÓBER 2001

... láska je rozliata v našich srdciach
skrze Ducha Svätého,
ktorého sme dostali.

Rim 5,5

Foto: Birmovka 2001

Terezkiné víťazstvá - Rozhovory so sestričkami
Birmovka v Prievidzi - Októbru vládne ruženec Panny Márie

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 8. 2001 DO 10. 9. 2001

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Farnosť PD - mesto:

Denis Škultéry
Michaela Šoltésová
Andrea Schutová
René Molnár
Dominika Hrablíková
Samuel Kovár
Martina Grolmusová

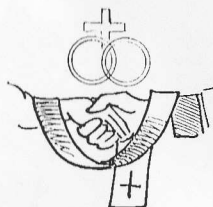
Despina Evariantia Judita Bevelaguová
Natália Janečková
Andrea Beniaková
Michaela Kňazovičová

Farnosť Zapotôčky:

Elena Hečková
Kristína Iliášová
Radoslav Hudec

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva**Farnosť PD - mesto:**

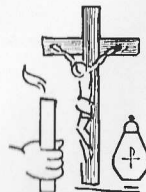
Dušan Gandel a Monika Baránková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Viera Stanková 62 r.
Ďdrian Chikán 70 r.
Rudolf Vaňo 78 r.
Jozef Hrdý 72 r.
Vít Novotka 71 r.
Jozef Chylo 76 r.
Jozefa Mendelová 63 r.

Ondrej Štenmerský 86 r.
Ing. Ondrej Dzurenda 66 r.
Anna Baniarová 95 r.
Dušan Turňa 37 r.
Rudolf Bertha 69 r.
Zuzana Madajová 66 r.
Ing. Janka Čížová 60 r.

*Odpočínutie večné daj
dušiam, Pane ...*

TEREZKINE VÍŤAZSTVÁ NA HORE KARMEL (Cestu mi nezmenil...)

Často, keď sv. Terezka urobila všetko, čo bolo v jej moci, len aby splnila, čo Pán Ježiš od nej žiadal, predsa jej pokoj bol až kdesi na dne a dušu jej naplňala horkosť, lebo - „Ježiš mlčal“.

Akoby všetko bolo od nej vzdialené i On sám. No vždy sa napriek prekážkam splnilo to, čo chcel Pán Boh. Nedovolil stvoreniam, aby v plnej miere robili iba to, čo chcú, ale aby plnili Jeho vôľu. Človek vtedy vychádza z osobného zápasu ako víťaz nad sebou samým. Ani Terezka neklesala na duchu, strpela, keď mala menej pokoja a druhý raz sa usilovala byť ostrážitejšia.

„Pán je ku mne taký dobrý, že sa ho nemôžem báť. Vždy mi dal, po čom túžim, alebo skôr vzbudil vo mne túžbu po tom, čo mi chcel dať. A tak krátko pred tým, ako sa začala moja skúška viery, povedala som si, že naozaj nemám veľké vonkajšie skúšky, a aby som mala vnútorné, Pán Boh by musel zmeniť moju cestu... Aký prostriedok teda vynájde Ježiš, aby ma skúšal? Odpoveď nedala na seba dlho čakať a ukázal mi, že ten, ktorého milujem, nemá núdzu o prostriedky. Cestu mi nezmenil, ale poslal mi skúšku, ktorá mala primiešať blahodarnú trpkosť do všetkých mojich radostí.“

Už pri hre s bábikou chcela všetky stužky a i keď sa to zdá u nej zvláštne, tento znak sa niesol celým jej krátkym životom. Chcela od Pána všetko a robila to naplno - lásku, obety - až po svoju smrť (1. 10. 1897), po najväčšie jej víťazstvo. „Nechcem byť polovičatou svätou, nebojím sa trpieť pre Teba, bojím sa iba jedného, že si ponechám svoju vôľu! Vezmi si ju teda, lebo ja si vyberiem všetko, čo Ty chceš.“

Istý čas žila v Taliansku v blízkosti svätých kňazov. „Videla som, že na jednej strane ich vznešená dôstojnosť vyvyšuje nad anjelov, ale na druhej strane sú iba slabí a krehkí ľudia...“ Ježiš ich nazýva soľou zeme. Terezka napriek svojim slabostiam v chorobe víťazí mocným duchom: „Ak soľ stratí chuť, čím ju posolia? Aké krásne je posolenie, ktoré má za cieľ uchovávať soľ pre duše! Je to povolanie Karmelu, pretože jediným cieľom našich modlitieb a našich obetí je byť apoštolom apoštolov a modliť sa za nich (kňazov), kým oni hlásajú dušiam evanjelium svojím slovom a najmä svojím príkladom.“

Nech nám je Terézia z Lisieux vzorom vo svojej oddanosti Bohu. Vďaka nej naplnila svoje túžby - byť misionárom, hlásateľom Božieho Slova, kňazom, aj keď neopúšťala kláštor a vlasy jej nestihli zošedivieť.

Stala sa Učiteľkou Cirkvi vďaka múdrosti, ktorou ju Boh obdaril a to najjednoduchším spôsobom - nechala Ho v sebe zvíťaziť.

Spracované z knihy „Príbeh mojej duše - Rukopisy“

(vydavateľstvo Lúč)

Mária a Anka

*Ó, Ježišu, večný Bože, d'akujem Ti
za nespočetné milosti a dobrodenia.
Milujem Ťa, Bože, pre Teba samého.*

Sr. Faustína

Pred šesťdesiatimi rokmi **21. augusta 1941** zložila v Smoleniciach prvé rehoľné sľuby. Jej rehoľná cesta nebola jednoduchá, ale plná Božej milosti.

Pochádza z Pravotíc z piatich detí, do školy chodila do Bánoviec nad Bebravou. Rodičia hospodárili, maminka bola veľmi nábožná, otecko bol prísny a láskavý. Z celej dediny nemala nikoho, kto by ju nasmeroval ísť do kláštora, ale jej vnútro sa nemohlo ubrániť slovám Pána Ježiša: „*Pod' bližšie ku mne, prečo nejdeš bližšie?*“ V tom čase k nim do rodiny chodila rehoľná sestra, ktorej pokora bola pre ňu veľkým príkladom. Vychodila meštianku a potom nadstavbu pre učiteľky v materskej škole. Keď sa rozhodla ísť do kláštora, rodičia jej v svojej добрote povedali: „*My ti rozkazovať nebudeme, do ničoho ťa nenútime, aby si raz nemala na nás ťažké srdce, že ti bránime, alebo naopak.*“

Do rehole Dcér Božskej Lásky, FDC vstúpila v Trnave v roku 1936 hneď naisto, aj s výbavou. Ako kandidátku ju poslali do Levár na výpomoc. Bola odhodlaná ísť aj na kraj sveta, len aby mohla slúžiť Pánovi v kláštore. Predstavená z Levíc **Sr. Milena Melkuso-vá, FDC** mala dar pochopenia pre nové kandidátky, bola k nim veľmi dobrá, za čo Bohu doteraz d'akuje. V tom čase pracovala pri deťoch v materskej škole a dochádzala na nadstavbové štúdium do Ružomberka. Vtedy ako kandidátka nosila skladanú sukňu a vyslúžila si priliehavé meno „**sestrička bez čepca**“. Obličku mala v Spišskej Sobote. Po získaní diplomu učiteľky materskej školy prešla mnohými klášťami a mestami. V päťdesiatych rokoch sústredili sestričky v Ivánke pri Nitre, odtiaľ ich vozili na vlečke už o siestej ráno na pole. Ich jedinými spolupracovníkmi boli trestanci. Na obed dostávali spoločne s väzňami šálku polievky. **Tu sa od nich väzni naučili modliť pred jedlom, požeňovať jedlo a hlavne, čo bolo najkrajšie, naučili ich sestričky modlitbu svätého ruženca.** Keď deportovali sestry do Čiech, Sr. Inocencia ležala v nemocnici na operácii. Neskôr šla košeľe pre Zornicu a omšové rúcha v Parametike. Potom nasledovalo sústredenie sester viacerých reholí v Rubáni, spolu s kňazmi. Stretla sa tam s **dp. Michalovičom, dp. Koncom, dp. Bednárikom** a inými. Z Rubáňa smerovala jej cesta do širokého okolia za prácou všade, kde bolo treba. **Od roku 1997 je v Prievidzi, veľmi šťastná medzi spolusestrami, ktoré si ju vážia a majú radi.** Každodenné slová Sr. Inocencie sú: „*Pane Ježišu, ako málo som Ti priniesla obetí. Idem za Tebou s prázdnyimi rukami, zajtra Ti možno prinesiem o omrvinku viac...*“

Svoje rozprávanie ukončila nádherným vyznaním: „*Nikdy by som nemenila. Keby mladí vedeli a okúsili z lásky Božského Srdca a dobroty Panny Márie, určite by nemali strach vstúpiť do rehole.*“

*Ó, Mária, Nepoškvrnená Panna, čistý krištál' pre moje srdce,
ty si moja sila, ó, mocná kotva, ty si záštita a ochrana slabého srdca.*

Sr. Faustína

Spracovali Anka a Mária

Tiahni ma, pobežím za vôňou Tvojich olejov.

Veľpieseň

*Ó, Ježišu, netreba teda povedať: Keď prit'ahuješ mňa,
pritiahni aj duše, ktoré milujem.*

Sv. Terézia z Lisieux

DNES NA SLOVIČKO S NAŠIMI NOVÝMI SESTRÍČKAMI, SR. MICHAELOU SEVČIKOVOU, FDC A SR. FAUSTÍNOU ZÁTKOVOU, FDC

Do kláštora našich sestričiek Kongregácie Dcér Božskej Lásky v Prievidzi pribudli dve nové tváre: Sr. Michaela a Sr. Faustína. Budeme sa s nimi stretávať v kostole, na uliciach a v školách.

Sr. Michaela, FDC, odkiaľ pochádzate a aká bola vaša cesta do rehole?

Narodila som sa v Bánovciach nad Bebravou, vyrastala som v Brezolupoch a pochádzam zo štyroch súrodencov. Mama je veľmi veriaca, ale u otca to bolo s vierou slabšie. Keď som bola pevne rozhodnutá vstúpiť do kláštora, otec sa „prebral“ a zasiahlo ho to. Po tridsiatich rokoch pristúpil k sviatostiam. Môj odchod do rehole bol milosťou pre celú rodinu.

Prvé dotyky Pána boli u mňa asi v štrnástich rokoch. Mama mi raz dala do ruky desiatok ruženca a povedala: „Ak chceš, modli sa.“ A ja som sa začala, a celý.

Teda modlitba sv. ruženca mala takú silu, že pomohla i pri rozhodovaní v povolaní?

Áno. Venovala som každú nedeľu tejto modlitbe na tento úmysel. Chcela som to vedieť od Matky Božej prostredníctvom ruženca. Ruženec je pre mňa hlboký vzťah s Pannou Máriou. Už ako dieťa som ho vidala v rukách svojej mamy. Cezeň skutočne cítim Matkino objatie a nesenie v jej náručí. Je to vzájomná láska, pripadá mi ako to malé dieťa, ktoré donekonečna opakuje mama, mama. Je to príhovor cez Matku k Synovi.

Rada by som sa s vami podelila o svedectvo:

Keď som bola v Žiari nad Hronom, mala som raz veľmi pekný deň, plný radosti a doslovne mi vnuklo ist' do kaplnky a s láskou sa modliť ku všetkým svätým. Ved' to sú tí, ktorí nás pomáhajú viesť. Bola tam so mnou aj sestra Eva a z plného hrdla sme spievali litanie k všetkým svätým. Večer som šla na sv. omšu, ale už počas celého dňa som rozmýšľala, ktorý radostný svätec má sviatok. Bol to Albert Veľký, o ktorom som vedela málo. Keď som vychádzala medzi poslednými z kostola, zavolala na mňa jedna pani: „Sestrička, poďte sem, niečo vám dám.“ Nastavila som dľaň a ona mi do nej vložila cukrík so slovami: „Sestrička, pozdravuje vás Albert Veľký.“ Ja si hovorím - to nie je možné; toľko radosti mi pripravil tento svätec a akoby mi cez túto pani, ktorú som vôbec nepoznala, povedal: „Viem o tebe, raduj sa ďalej, mám ťa rád.“ V noci som listovala v životopisoch svätých a zistila som, že Albert Veľký je aj patrón študentov a ja práve študujem teológiu

v Nitre. Mala som nesmiernu radosť, že ma sprevádzal i na skúškach a som **Bohu za neho vd'ačná**.

Ste šťastná?

Áno, cítim naplnenie v srdci, práve v reholi a pri mojej práci s deťmi.

Sr. Faustína, FDC, kde ste vyrastali a kedy si vás začal Pán prit'ahovať k povolaniu?

Pochádzam z Liptova, vyrastala som v dedinke Jakubovany. Asi v siedmom ročníku ZŠ som po prvýkrát pocítila Pánove volanie v srdci.

Kedy ste sa stretli s modlitbou sv. ruženca a čo pre vás znamená?

Ruženec ma naučila modliť mama v štrnástich rokoch. Vtedy doslova prišla na mňa milosť modlitby sv. ruženca a keď sme sa ho s mamou spolu modlili, obe sme veľmi plakali. Starká z matinej strany sa ho s nami, ešte deťmi modlievala tiež.

Dcéra Božskej Lásky má modlitbu ruženca v láske. Mária bola prvá dcéra tejto lásky a sprevádza nás celým životom. Ruženec znamená pre mňa veľmi veľa. Modlievam sa aj k Božiemu milosrdenstvu, je to moja inšpirácia, mám veľkú lásku k Panne Márii a Ježišovi. Charizma našej rehole je pre mňa prvoradá, chcem nasledovať Pána Ježiša. Keďže som si vybrala meno Faustína, osobný patrón mi mnohé pripomína, chcem sa s ním vždy stotožniť. Krstné meno mám Mariana a birmovné Mária, čiže Matka Božia ma sprevádza celým životom a keď ju s dôverou prosím, všetko mi splní.

V týchto dňoch ma oslovil jeden vzdych, možno niekomu pomôže:

Mária, Matka nádeje v beznádeji, oroduj za nás. Viem, je to nezvyčajný vzdych, ale veľmi potrebný pre tých, ktorí trpia, sú starší, opustení a nádej je pre nich potrebná.

Ako prijali rodičia váš vstup do rehole?

Môj ocko je evanjelik, preto to bolo ťažšie ísť zasvätiť sa Bohu.

Mám oboch rodičov veľmi rada, ale volanie do rehole bolo silnejšie. A práve pre veľkú lásku k Bohu i k nim som išla slúžiť. Vedela som, že Pán ma volá od roku 1994 intenzívnejšie. Keď som si prečítala článok v katolíckych novinách, ktorý napísala Sr. Augustína pri príležitosti 100 rokov úmrtia zakladateľky Františky Lechnerovej, **pochopila som - kde a čo budem robiť v živote**. Všetko riadil Pán, až o dva roky som vstúpila do rehole. Práve to meno: sestry Mariánky - Dcéry Božskej Lásky, je naplnením lásky Pána. Ich služba je zviditeľňovaním Božej lásky cez prácu s mládežou. Vyučujem náboženstvo a študujem teológiu v Bratislave.

Ste šťastná?

Áno. Šťastný je môj rehoľný život a mám veľkú radosť, že v službe môžem chváliť Boha.

Za milý rozhovor s láskou ďakuje Anka G. Vavrová

Aký veľký je Pán Boh! Veda pominie, navždy zostane iba láska k Bohu.

sv. Albert Veľký

Oheň Svätého Ducha nech zapáli nás...

Slová, ktoré spievali birmovanci, vystihovali náladu, vládnúcu na tohoročnej birmovke.

chádzajúcej sviatosti zmierenia a napätie z toho, čo ich čakalo. Možno sa našli aj takí, pre ktorých to bolo iba splnenie akej-si povinnosti. **Duch Svätý však priniesol dary všetkým**, teraz záleží len od nich, čo s nimi spravia.

„Nech vám neostane na túto sviatosť birmovania iba spomienka na hodinky, horský bicykel, či iný dar. Nie preto ste sem prišli.“

„Nenechávajte si dary Ducha Svätého iba pre seba. Rozdávajte z nich vo svojom okolí, nebuďte egoistami...“ - tieto slová, odznievajúce v homilii otca biskupa Galisa, triafali do každého.

Podobne sa prihovárал birmovancom s otcovskou láskavosťou otec biskup Baláž a bolo cítiť jeho veľkú starosť o ich ďalší život. *„Budem sa za vás modliť, aby ste boli pevní a vytrvalí kresťania.“*

Sviatosť birmovania v **nedel'u 23. 9. 2001** vysluhoval v kostole sv. Bartolomeja banskobystričský diecézny biskup **Mons. Rudolf Baláž** a v kostole Najsvätejšej Trojice pomocný biskup **Mons. ThDr. Tomáš Galis**. Sviatosť prijalo **232 birmovancov** – študenti a dospelí. Každá príprava na takúto vážnu udalosť vyžaduje určitú trpezlivosť i vytrvalosť. Katechéza prebiehala prostredníctvom animátorov, ktorých pripravoval **dp. Ján Bednár**, dekan a **Sr. Daniela, FDC** zo spracovaných materiálov od **dp. ThDr. Jozefa Šelingu** v devätnástich témach, ktoré nazývali túrami. Birmovanci prostredníctvom nich spoznávali a **budovali sami seba**, svoj **vzťah k Bohu** a hlavne dôvod, **prečo chcú sviatosť birmovania prijať**.

Nedel'a 23. 9. 10⁰⁰ hod. - na väčšine tvári birmovancov bol jemný úsmev, z ktorého sa dala čítať Božia prítomnosť po pred-

Poobede otec biskup **Tomáš** posvätil **Farské centrum** a **TRNKU**, kde sa stretol s tými, ktorí pripravovali birmovancov počas roka – s **kňazmi, sestričkami, animátormi a lektormi**. Otcovi biskupovi **dp. dekan Bednár** bližšie priblížil spôsob prípravy a každý prítomný sa vyjadril, aký dojem a zážitky z prípravy birmovancov mal.

Po skončení stretnutia som položila otcovi biskupovi a niektorým animátorom otázky:
Čo ti táto birmovka dala? Čo ťa stálo, alebo čo si zo seba vydal ty?

Mons. ThDr. Tomáš Galis, pomocný biskup:

Bol som na viacerých birmovkách, ale čo ma prekvapilo tu u vás bolo, že som cítil viac entuziazmu v mladých. Boli síce niektorí strémovaní, ale boli aj takí ukotvení, že sú v tom doma a nie je to iba čosi pripravené. Všade je to rôzne, stáva sa, že som niekedy celkom „vyžmýkaný“ a niekde je taká pohoda, že sa tam cítim dobre, ale všade som rád.

*Čo dávam ja? Modlím sa za nich, pripravujem sa i ja na každú birmovku, svätú omšu slúžim za nich a **chcem sa dať k dispozícii**, aby cezo mňa mohol Duch Svätý účinkovať na nich. **Prajem im, nech v tom vydržia. To dobré dielo, ktoré v nich Duch Svätý započal, aby si povedali: Chcem aj ja – s Božou pomocou vytrvať.***

Peter: Obohacovali a tešili ma stretnutia na fare. To, čo ma tam naplnilo, to som aj v mojej skupine prežíval.

Juraj: Táto birmovka mi dala to, že som sa mohol **lepšie precvičiť v práci s mládežou**. Aj oni mi dali veľa a ja som sa snažil im dať to, čo je vo mne.

Martin: **Touto birmovkou – prípravou na ňu som vlastne vstúpil medzi farskú mládež**, bol to môj debut a som rád, že som medzi nich prišiel. Dalo mi to veľmi veľa. Snažil som sa dať, čo som vedel a vládal; či sa to podarilo, by museli povedať birmovanci. Robil som to rád a chcel by som po vojenčine pokračovať.

Mária: Spoznala som veľa mladých, len o trochu mladších odo mňa, **ale sú to fantastickí ľudia**. Páčilo sa mi, že sa dá s nimi dobre porozprávať, že sa k nám pripojili a spievali. **Snažila som sa im dať to, čo sme sa my na fare učili a aj pre mňa to bolo nové, zaujímavé.**

Silvia: Pre mňa to bolo pekné, lebo som sa **naučila robiť s mládežou**, čo bude prínos do môjho života a časom aj do manželstva. Čo ma to stálo? To, že som si musela nájsť čas, ale aj tak to bolo veľmi pekné, pretože som sa z toho tešila.

Karol: Obohatil som sa v tom našom spoločenstve, nielen v rovine duchovnej, keď som si rozširoval svoj vlastný obzor pri tých témach, ale aj **budovanie spoločenstva bolo pre mňa úžasné**. Birmovka ma nestála nič, iba ak by som za to považoval nejaký čas, alebo osobné obety, **ale vždy keď mi to niečo vzalo, vždy mi dalo niečo druhé, obohacujúce.**

Alena: Táto birmovka mi dala **radosť a pocit užitočnosti**. S niektorými sa mi podarilo vytvoriť pekný vzťah. Dala som trochu zo seba, z tých informácií, ktoré som dostala ja.

Zuzana: Pripoménula som si svoju birmovku, **uvedomila som si, čo to birmovka je**. Veľmi ma potešilo, ako to niektorí pekne prežívali a tešili sa na prijatie tých darov. Nakoniec som zastupovala jednu birmovnú mamu, takže som bola priamo pri tom a precítila som prijatie Ducha Svätého prostredníctvom mojej birmovankyne. Niekedy ma to stálo **veľa trpezlivosti** s nimi, zapájanie svojej fantázie a kreativity, aby som ich zaujala.

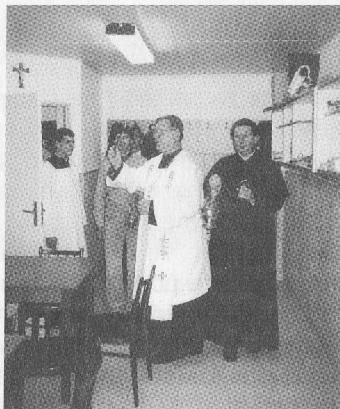
Rado: Tá príprava obohatila nielen birmovancov, ale aj mňa. Trochu som sa pocvičil, **čo je potrebné v prístupe k ľuďom, vnímať ich a nemyslieť iba na seba, zahodiť svoje sta-**

roští.

Braňo: *Nebol som účastný na priamej príprave mladých na birmovku, preto vyslovujem poklonu tým, ktorí sa im venovali. Urobili veľký kus práce počas celého roka. Myslí si, že táto birmovka bola trochu iná, **bolo cítiť, že je za tým niečo veľké, nie iba také nacvičené.** Aj keď si možno niektorí neuvedomovali naplno všetky udalosti a možno nebudú ani do kostola chodiť, ale **nebolo to všetko márne a raz to prinesie ovocie.** Čo som zo seba vydal? Dnes som cítil ohromnú záťaž, ale **bola to váha a sila Ducha Svätého, ktorá na ľudoch spočinula.** Občas sa mi trasú kolená, ale ďakujem Bohu, že ma takto „postrčil“ a mohol som sa toho zúčastniť.*

Veľa birmovancov prijalo túto vzácnu sviatosť vážne a zodpovedne, na dôkaz čoho je i svedectvo študentky Miriam.

Môj zážitok zo sviatosti birmovania

Na sviatosť birmovania som sa pripravovala až dva roky. Najprv som vyskúšala chodiť na birmovné prípravy s kamarátkou, kde sa rozoberali témy o živote, ktoré mi pomohli utvoriť si svoj vlastný názor. Moja birmovná príprava sa začala deviatym ročníkom, ktorú som šťastne zvládla až do posledného očakávaného dňa.

*Pred birmovkou som bola na večernej svätej omši, kde som **čítala prosby.** Od toho večera som pocítila, že chcem byť dospelou kresťankou, ktorá chce pomáhať a šíriť po celom svete dobro. Očakávaný deň 23.9., nedeľa, sa stal nie len dňom, kedy moja stará mama mala 74 rokov a aj rodičia slávili 22 rokov spoločného života, ale aj dňom mojej kresťanskej dospelosti.*

*Pristupovala som k otcovi biskupovi s úsmevom na tvári, no v srdiečku som cítila strach, až pokiaľ mi nepoložil ruku na čelo a pomazal ma krizmou. Až vtedy som pocítila to pravé kresťanské šťastie. **V mojom srdci bol pokoj, šťastie, chvenie. Ale hlavne radosť zo života.** Je krásne žiť, keď máš v srdci šťastie a Boh je vtedy pri mne bližšie a bližšie, pretože práve vtedy zisťujem ako ho veľmi milujem. Pre mňa to bola chvíľa birmovky a budem to cítiť naveky.*

Verím v Boha, pretože je správne v niečo veriť a mať nádej, že On je stále pri mne.

Miriam

Na záver vám ponúkame perličky o sv. patrónoch, ktoré sa podarili napísať birmovancom pri príprave.

Sv. MARTIN – Bol biskup, ale aj vojak a rozťal si **kožuch** na polku pre žobráka...

Sv. MARTIN – Najprv bol **evanjelistom**, potom bol **patriarchom** a neskoršie **mýtnikom**.

Sv. Terezka – Pochádzala z Francúzska. **Bola učiteľka cirkvi a Ježišova patrónka.** Pokora, obeta. **Zbierala všetky kvety po ceste pre Ježiša.**

Karol – Je to brat mojej mamy. Je to dobrý človek, lesník a poľovník...

Mária Melicherčíková

MILÉ DETI!

Len nedávno prestala plakať obloha nad hlavami a my sme sa začali tešiť na babie leto. Ale nie len ťažké oblaky, plné vody dokážu plakať. Ešte častejšie si popláčú deti.

Plač je zaujímavá činnosť nášho organizmu. Nie vždy ho dokážeme ovládať a často sa nám zdá, akoby nemal zmysel. Možno ste už počuli slová: „**Bud' chlap, neplač toľko.**“ Lenže... Aj lekári vám povedia, že plač je občas užitočný a dokáže pomôcť pri vyliečení a dokonca sa vraj tí, ktorí občas plačú, dožívajú viac rokov...

Každý z nás by vedel vymenovať viac dôvodov, prečo v živote plakal. Mne sa naposledy stalo, že som plakala od radosti, keď mi kamarátka povedala, že sa im narodilo vnúčatko a dali mu meno Magdalénka.

Najčastejšie je to ale vtedy, keď nás bolí naše telo, alebo duša. A práve o bolesti duše je ďalšie blahoslavenstvo:

Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.

Tak, ako chlapec pred spovednicou na obrázku, je to plač nad svojimi hriechmi, slabosťami, ale aj nad hriechmi a slabosťami ostatných blížnych. (Obrázok si môžete pre svoju radosť vyfarbiť.)

Boh nás nekonečne miluje, preto by nám malo byť ľúto, ak ho niekto uráža. Že je plač potrebný, dokazuje aj to, že **plakal aj Pán Ježiš**.

Vašou úlohou je nájsť s pomocou niektorého dospelého časť vo Svätom Písme, kde sa Jeho plač spomína.

Z vašich kresbičiek, ktoré ste nám poslali, sme vyžrebovali Alenku Rohovú z Prievidze.

Svoje odpovede nám pošlite do 20. 10. 2001.

Tešíme sa na vaše odpovede. Sväté Písmo je nádherná Božia pravda, ktorá dokáže človeka potešiť a poradiť mu aj v tých najťažších chvíľach. Budeme si v ňom tento rok viac čítať a odhaľovať niektoré jeho tajomstvá.

V októbrovom Bartolomeji je iba táto jedna súťaž a platí aj pre sériu súťaží pre starších, ktorá je na pokračovanie.

Maja

Ako každý školský rok, aj tento sme začali spoločnou svätou omšou. Našli sme si svoje čistučké, vymaľované triedy a mohlo sa to začať. S pribúdajúcim učivom pribúdali aj známky. Často doma počujeme: „Na prvých známkach dosť záleží.“ Je to pravda, lebo dokážu dodať chuti do učenia, alebo naopak...

Novotou je pre nás to, že školské omše už budeme mávať (prvá už bola) rozdelené. Gymnázium ráno o 7.00 hod a ZŠ počas vyučovania o 10.45 hod., najprv prvý stupeň, potom druhý.

Pre rodičov P. Pavol pokračuje v Škole vieri pre rodičov, ktorá býva tiež pravidelne raz v mesiaci. P. Ján v nedeľu 7. 10. organizuje stretnutie Deti deťom, kde môžeme ostatným podarovať zo svojich talentov a pobaviť sa.

Rozbiehajú sa rôzne krúžky, z ktorých si každý môže podľa záujmov vybrať.

Jeden mesiac - „zahrievacie kolo“ je za nami a teraz už na plný plyn do toho!

Rajská škola v prírode

6.9. - 13.9.2001

Vôbec nie je náhoda, že Škola v prírode A. Sládkoviča, ktorú navštívili naši štvrtáci, dostala také priťažlivé meno. Sice leží na okraji Slovenského Raja, ale to hlavné a dôležitejšie: cítili sme sa „rajsky“. Zelené vojsko ihličnanov, skaly s kobercami machu, neúnavný žblnkotavý potôčik, zohriaty pramienok, ostýchavé salamandry a nebojácne žabky.

Spoznali sme tajomstvo Ľadovej jaskyne, na chvíľu obsadili Spišský hrad, našli cestu za pokladom a nebáli sme sa ani nočnej cesty.

Ale to krásne, rajske sme nachádzali rovna-

Takto veselo končila kvarta minulý školský rok

ko aj v našich deťoch. V ich správaní, povinnostiach i radoostiach. Naše spolunažívanie prerástlo na veľkú školskú rodinu, z ktorej nebeský Otec určite prežíval radosť. Obloha so slniečkom nám tiež nepripustili dažďové kvapky.

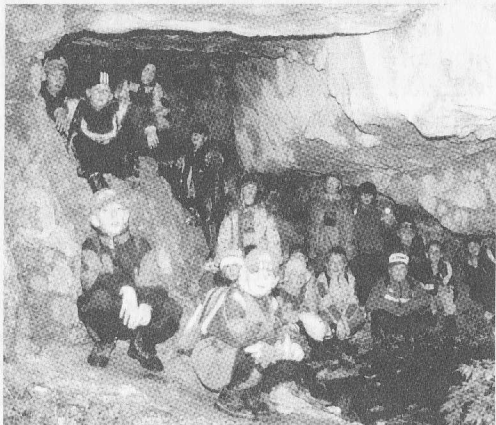
Ďakujeme Pátrovi Jankovi Hríbovi, ktorý nám denne sprostredkoval cez Eucharistiu Pána Ježiša, aj sestričke p. Evke Humajovej za jej pohotovosť.

Ďakujeme p. vychovávateľke Danke Škulétýovej a pani učiteľkám Ivetke Luermanovej, Mirke Verešovej a Marceli Lenhartovej za ich plány a všetku starostlivosť.

Ďakujeme aj hosťovi P. Jánovi Lichtnerovi - Slniečku za návštevu.

Ďakujeme hlavne Pánu Bohu za jeho ochranu a všetkým, ktorí v prosbách na nás mysleli.

Mgr. Lenhartová M.

Začali sme naplno s Božou pomocou a požehnaním.

Začali sme pred ôsmimi rokmi na po podnet P. Alojza Orlického. Pod vedením organistky p. Alice Karpíšovej sme sa postupne učili prvé piesne. Zo začiatku tvorili zbor mladé dievčatá, neskôr pribudli aj starší. Za tie roky sa v našom zbore vystriedalo mnoho ľudí, napr. výborný gitarista **Jozef Grenčík**. Z gitaristov pri nás najdlhšie zotrvali **Zuzka Orlíková** a **Marián Šimkovič**. Teraz nás sprevádza gitara a občas spev

spestríme aj flautou. Vedúcou zboru je **Martuška Melišková**. Zo začiatku sme nemali žiaden názov, no neskôr sa ustálilo pomenovanie **TROSKY**. Prečo taký depresívny názov? Lebo sa tak odjakživa medzi sebou nazývame. Pravidelne spievame na piatkových mládežníckych sv. omšiach, na **Veľkú noc** niektorí spievajú pašie a na **Vianoce** pripravujeme akadémiu. Vlni sme sa zúčastnili festivalu **Mladí mladým** vo Veľkej Lehôtke, tento rok sme spestrili program **prievidzskej púte** a už ôsmykrát sme organizovali spolu s pátrami piaristami **poveľkonočný program Mládež očakáva nové Turice**. Dúfame, že budeme môcť ešte dlho rozdávať radosť veriacim i všetkým ostatným.

Betty

T
R
O
S
K
Y

Vo Vysokých Tatrách

*V dňoch od 12. do 19. augusta 2001 sa vybrali mladí zo spoločenstva **TROSKY** do našich veľhôr. Hlavným organizátorom tohto podujatia sa stala Evka Macková, ktorá zaobstarala ubytovanie v Biblickom diele vo Svite u vdp. Antona Tyrola, tamajšieho správcu a odborníka na dejiny Starého zákona. Výletu sa zúčastnilo dohromady 17 ľudí, z toho dvaja kňazi - piaristi P. Stano Šimkovič a P. Alojz Orlický. Stretla sa tam „stará“ partia, veď vekový priemer dosť prevyšoval dvadsiatu. Nenadarmo sme sa familiárne nazývali „staré trosky“.*

Keďže sme boli v horách, program sme orientovali na ne. Absolvovali sme päť vysokohorských túr, všetko do výšky nad dvetisíc metrov. Medzi najkrajšie patrili výstupy na Kriváň, Furkotský či Slavkovský štít. Počasie nám neuveriteľne prialo a my sme zaň každý deň ďakovali Pánu Bohu. Ale dôvodov na vďaku bolo oveľa viacej: za krásne výhľady, za pomoc a ochranu, za zdravie, za priateľstvo. V prírode si človek ešte s väčšou intenzitou a silou uvedomuje absolútnu Božiu moc a jeho nekonečnú tvorivosť pri stvorení tel'skom diele. Po návrate z túr sme svoj program zamerali na spoločenstvo, modlitbu aj zábavu. Streda sme zasvätili sviatku Nanebovzatia Panny Márie a zúčastnili sme sa na svätej omši v miestnom krásnom modernom chráme. Jeden večer sa nám venoval aj Dr. Tyrol, s ktorým sme v rodinnej atmosfére diskutovali a pravdách Starého zákona, ale

aj o súčasnej situácii vo Svätej zemi.

Na rozlúčku sme v sobotňajší večer pozvali mladých zo Svitú na spoločnú opekačku. V nedeľu sme im na sv. omši v miestnom kostole zaspievali niektoré z našich piesní. Myslím, že výlet do Svitú a Vysokých Tatier v nás bude istý čas doznievať. Napriek tomu, že sme už všetci dospelí a máme svoje povolania a problémy, táto akcia nás dokázala pevne spojiť a ešte viac upevniť naše spoločenstvo, ktorého stredobodom je náš nebeský Otec. Ďakujeme Mu, za všetky Jeho dary, ktoré nám v takom hojnom množstve udelil.

Peter Schmidt

AVE a SPRAY na cestách.

(Reportáž z jedného divadelno – hudobného turné)

Po roku opäť **divadelná skupina AVE** z Prievidze spolu s **hudobnou skupinou SPRAY** z Veľkej Lehôtky nacvičili novú divadelnú hru. Jej premiéru ste mohli vidieť na tohtoročnej prievidzskej púti. Mala názov **POSOL NÁDEJE**. Príbeh mapoval zlomové chvíle v pontifikáte nášho terajšieho najvyššieho pastiera, **pápeža Jána Pavla II.** Príbeh sa začína zvolením kardinála Karola Wojtylu za pápeža a pokračuje postupne až k pokusu o atentát. Dominantnou črtou celého príbehu je **odpustenie Sv. Otca Ali Agčovi**, svojmu atentátnikovi. Boh odpúšťa každému, kto svoj hriech úprimne ľutuje. Záverom hry je pieseň **EMANUEL** z 15. celosvetového stretnutia mládeže so Sv. Otcom v Ríme, v Jubilejnom roku 2000.

Mladí z Prievidze sa však neuspokojili len s premiérou na prievidzskej púti, ale ponúkli toto zaujímavé dielko aj iným farnostiam. Ako prvú navštívili **9. septembra farnosť Nitrianske Sučany**. Veľmi pozorné publikum sa priam ponorilo do deja príbehu a na záver nebolo konca prídavkom zo strany hudobnej skupiny SPRAY. Prijemné posedenie po hre u p. Kováčika, miest-

neho podnikateľa, spolu s pánom farárom a sučianskym kronikárom, ktorí nás zoznámili s dejinami obce, v nás zanechalo príjemné spomienky.

Po Nitrianskych Sučanoch sme hneď v nasledujúcu nedeľu navštívili **Sebedražie**. V plnom kultúrnom dome sa stretli deti, mladí i tí najstarší pod vedením duchovného správcu farnosti

dp. **Jána Puchalu**. Boli sme radi, že sme mohli rozdať nádej v lásku a odpustenie vo svete, ktoré je také potrebné v čase, keď je svet v strachu z novej vojny po teroristickom útoku na USA.

Horná Ves - Radobica bola poslednou farnosťou, ktorú sme mohli obdať tým, čo sme s Božou pomocou nacvičili. V novoposvätenom, zrekon-

štruovanom kostole v Radobici nebolo ľudí veľa, ale tí, ktorí prišli, určite neobanovali. Pozdraviť nás prišiel aj pre svoje povinnosti večne „uponáhľaný“ bývalý prievdzský kaplán, teraz administrátor farnosti dp. **Ondrej Šmidriak**.

Bodkou za celým turné bolo spoločné posedenie pri čaji nad Hornou Vsou, kde sme si zaspomínali na prežitú spoločnú chvíľu, predošlé divadelné hry a začali snovať plány aj na novú divadelnú hru. Ale o tom nabadúce.

Na záver sa treba priznať, že hra **POSOL NÁDEJE** bola zatiaľ najnáročnejšou hrou, ktorú mladí z Prievdže navštívili a týkalo sa to aj prípravy scén, oblečenia a hereckého obsade-

nia. Počasie nám tiež neprialo. Stále len pršalo a pršalo. Boh však chcel, aby sa dielo podarilo a tak mohli viacerí čerpať z talentov, ktoré sme sa snažili (dúfam, že účinne), rozdať divákovi.

Ing. Branislav Bullo

Svätý ruženec - spojenie s Ježišom cez Matku

Ruženec je evanjeliová modlitba a tak ju nazývajú dnes viac ako v minulosti duchovní pastieri a vedeckí pracovníci.

Okrem toho sa lepšie pochopilo, ako ruženec usporiadane postupne rozvíja a dáva najavo, **akým spôsobom sa Božie Slovo z milosrdného Božieho rozhodnutia zapojilo do ľudských osudov a uskutočnilo dielo vykúpenia**, veď v ruženci sa príhodne po poriadku uvažuje o základných spasiteľných udalostiach, ktoré sa uskutočnili v Kristovi, **od panenského počatia Božieho Slova a tajomstiev Ježišovho detstva až po vrcholné veľkonočné udalosti**, to jest požehnané umučenie a slávne vzkriesenie, a ich účinky v rodiacej sa Cirkvi na Turíce i v samej Panne Márii, keď po tomto pozemskom vyhnanstve bola s telom i dušou vzatá do nebeskej vlasti. Pochopilo sa i to, že zadelenie ružencových tajomstiev do troch skupín úplne zodpovedá časovému postupu udalostí, a ajmä predkladá spôsob, akým sa pôvodne viera ohlasovala. Okrem toho Kristovo tajomstvo sa predkladá tým istým spôsobom, ako ho chápe svätý Pavol v slávnom hymne v **Liste Filipanom**, v ktorom ohlasuje **poníženie, smrť a povýšenie Ježiša Krista**.

(Direktórium na rok 2001)

Každý z nás má svoj osobný spôsob modlenia svätého ruženca a prežívania jeho tajomstiev. Po svätých omšiach som položila okoloidúcim otázku:

Modlíš sa sv. ruženec a čo ti prináša táto modlitba?

Dušan, 20 r.: Ruženec sa modlím veľmi rád, najmä počas dňa i večer. Prináša mi najmä pokoj, radosť, že môžem rozjímať nad tajomstvami, ktoré mi Pán ukazuje cez Evanjelium. Dáva mi veľkú silu.

Anna: Modlievam sa zriedka, časom dozriem k modlitbe, ale keď sa už modlím, Pán mi dáva silu.

Alika: Modlitba ruženca mi prináša každodenný moment spojenia s Bohom.

Marián, 19 r.: Niekedy ten ruženec dá veľa, že sa dá perfektne pomodliť, keď sa sústredím na modlitbu. Niekedy sa to nedá vôbec.

Margita, 71 r.: Rada sa modlím celý život. Prináša mi to uspokojenie a radosť.

Otília, 72 r.: Modlitba sv. ruženca mi dáva zmysel života a úctu k Panne Márii.

Anežka, 24r.: Modlitba mi prináša pokoj a radosť. Po návrate z ďalekej púte sa modlím pravidelne.

Alojz, 33 r.: Dáva mi pokoj, nádej a dôveru. Držím sa hesla: Cez Máriu k Ježišovi.

B. 81r.: Modlím sa každý deň, prináša mi to pokoj i v chorobe a prijímam to tak, že Pán Boh to tak chce.

Viliam, 46 r.: Ruženec sa občas modlím, nie pravidelne, mám s tým trochu problém, ale keď sa modlím, prináša mi to veľký pokoj.

Majo, 20 r.: Som aj v ruži, modlím sa denne jeden desiatok. Modlitba mi prináša veľa i útechu, ale keď to odfláknem, tak neprinesie mi nič

Kvetka, 19 r.: Modlitba mi priniesla vždy pocit šťastia. Momentálne mi bolesť prevyšuje moje problémy i všetko.

Natália, 19 r.: Prináša mi úľavu, niekedy i zaspím.

Emília, 50 r.: Modlitba je pre mňa duchovná potrava, bez ktorej nemôžem žiť ruženec je vloženie mojej dlane do dlane Márie. Prináša pokoj do duše. Modlitbu ruženca dávam na prvé miesto za zomierajúcich, tiež za obrátenie hriešnikov.

Agika, 40r.: Modlievam sa ho, keď má Panna Mária sviatok, chodím na pobožnosti. Modlím sa takto: Pane Bože, vieš, aký som ja darebák, aj dneska som kopu hriechov narobila, ja ťa prosím o silu, aby som tie chyby nerobila. Spomeniem si na svoju mamu, keď sme sa ako deti modlili.

Marta, 36 r.: Modlím sa každý deň sama, alebo v kostole. Keď som bola ťažko chorá, mala som strach. V modlitbe som našla pokoj, dáva mi silu do života.

Mária, 54 r.: Niekedy začínam modlitbu aj stokrát doma, naozaj to nejde, potom sa začnem modliť v autobuse, či cestou, ale najradšej sa modlím ruženec vo veľkom spoločenstve v kostole. Najkrajšia je pre mňa modlitba v tichu noci, keď všetci spia, niekedy zaspím. Pripomína mi to matku, prináša mi to lásku a pokoj Márie.

Anka

Ktorého si Panna z Ducha Svätého počala

Pán je môj údel, vraví moja duša, nuž v neho dúfam. Nar 3, 24

Ján Jendrejovský

* 25. 6. 1925 v Bojniciach

† 17. 9. 2001 v Bojniciach

Ako trojročný stratil otca, vychovala ho matka a o jedenásť rokov starší brat Jozef.

V pätnástich rokoch si našiel prácu v Carpatii, kde začínal ako robotník. Študoval a maturoval v potravinárskom priemysle.

S manželkou Máriou sa oženil 23. 10. 1952 a mali spolu tri deti: Máriu, Jána a Juraja.

V roku 1969 bol perzekvovaný pre náboženstvo a zastavili mu postup v zamestnaní.

Do dôchodku odišiel v 65. roku vo funkcii vedúci výroby polievok.

Aktivizoval život dobrovoľníkov PO v Bojniciach, ŽPOŽ, ZRPŠ - SOU

Kalinčiaka, ZŠ Bojnice, LŠU Bojnice. Bol dlhoročný kronikár: Historial domus a PO. Ako dôchodca pracoval na ZŠ a v Destilery. Bol kostolníkom, horľiteľom ružencového bratstva, v Rodine Nepoškvrnenej, farskej rade, mimoriadny rozdávatel' sv. prijímania, lektor, **redaktor a prispievateľ časopisu Bartolomej**.

V **pondelok 17. 9. 2001** v kostole sv. Martina sa prišli rozlúčiť s telesnými pozostatkami zosnulého Jána Jendrejovského manželka, deti, vnúčatá ostatná rodina, priatelia, spolupracovníci a všetci, čo ho mali radi.

Zádušnú svätú omšu celebroidal banskobystrický pomocný biskup **Mons. ThDr. Tomáš Galis**. Z kňazov okrem **dp. Juraja Jendrejovského**, syna zosnulého, boli na sv. omši prítomní bojnický dekan **dp. František Havlík**, **dp. Ján Bednár**, dekan z Prievidze, **P. Pavol Kollár**, SchP., rektor kolégia piaristov v Prievidzi a približne tridsať kňazov, diakon a bohoslovci.

V homílii Mons. Galis prirovnal život Janka Jendrejovského k sv. Krištofovi, ktorý chcel veľmi slúžiť Bohu a bližným. Ved' slúžiť znamená pokoriť sa.

„Človeku, ktorý sa v živote snaží a pracuje poctivo, sa kladú v živote prieky. No on má odmenu u Boha. Nie sme odkázaní na posúdenie ľudí, ale hodnotiť nás bude Boh. Aj naše pády i celý život.“ pripomenul otec biskup. *„Jeseň je čas odmeny za namáhavú prácu, pripomína to detstvo, vôňu domova, keď sa zbiera úroda. Ovocie života dozrelo u nášho brata. Boh ho prijíma do svojho domova, pretože smrťou sa život nekončí. Pánovi vzdajme vďaka za všetko, čo dobré urobil a prosíme Ho, aby mu Pán vo svojej dobrorotivosti a láske bol milosrdný. Aby to dnes nebola bolesť, ale vďačnosť Bohu za jeho prikladný život v službe.“*

V rozlúčke Ing. Vladimír Záborský poďakoval za posluhovanie celému farskému spoločenstvu Bojníc: *„Celý život si kráčal pred tvárou Pána a teraz si už v krajine žijúcich. Zachoval si si bázeň až do smrti a uzrel si Jeho tvár.“*

Na záver bojnický dekan **dp. František Havlík** pripomenul, že odchádza kus histórie Bojníc a je na veriacich, aby jeho miesto v službe bližným nezostalo opustené. A. G.

Kolektív redakcie sa tiež pripája k úprimným slovám vďaka Jankovi Jendrejovskému za jeho vynikajúcu redakčnú službu. Mária Melicherčíková s celou redakciou

Volejbalový turnaj

V sobotu 18. augusta 2001 sa na kláštornom ihrisku uskutočnil 7. ročník turnaja sv. Jozefa Kalazanského vo volejbale dievčat.

Prvé miesto obhájili z minulého roka piaristky pred handlovskými gymnazistkami z kvarty. Prvý raz hrali tiež Kľačany - obec z okresu Hlohovec.

Výsledky: Scholae Piaie - Kľačany 2:1 (25:19, 25:27, 15:10), Lienky Handlová - Bartolomej 2:0 (25:16, 25:20), Bartolomej - Scholae Piaie 0:2 (16:22, 22:25), Kľačany - Handlová 0:2 (19:25, 19:25), Scholae Piaie - Handlová 2:0 (25:21, 26:24), Bartolomej - Kľačany 0:2 (23:25, 19:25).

Tabuľka po základnej časti: 1.Scholae Piaie = 3 výhry, 2.Lienky Handlová = 2 výhry, 3. Kľačany = 1 výhra, 4.Bartolomej bez výhry.

O 3.miesto: Kľačany - Bartolomej 0 : 2 (12:25, 16:25)

F i n á l e : SCHOLAE PIAIE - HANDLOVÁ 2 : 0 (25:18, 25:21)

Scholae Piaie reprezentovali: Adriana Bosáková, Veronika Belisová, Viola Chromá, Alžbeta Karpišová, Silvia Petrášová a Mária Tatranská.

V doterajších ročníkoch sa z prvenstva tešili 5x Piaristky (1995, 1997, 1998, 2000 a 2001), 1x Žiar n.Hr. (1996) a Bartolomej (1999).

Mgr. Martin Karpiš

OSPRAVEDLNENIE: Redakcia Bartolomej sa ospravedľňuje za mylné uverejnenie futbalového a volejbalového turnaja sv.Jozefa Kalazanského v septembrovom čísle nášho časopisu. Turnaje sa odohrali minulý rok.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY (OKTÓBER)

Všeobecný: Aby sme vedeli uznávať a vážiť si kultúrne i duchovné bohatstvá rozličných etnických skupín a náboženských menšín, ktoré sa nachádzajú v každej krajine.

Misijný: Aby sa na úsvite tretieho tisícročia obnovilo v Cirkvi misijné nadšenie prvých Turíc.

Úmysel KBS: Aby sme na začiatku tretieho tisícročia svojim kresťanským životom svedčili o Kristovi.

Noví podávateľia sv. prijímania

Otec biskup Mons. Rudolf Baláž dekrétom č. 1150/20.9.2001 pre mimoriadneho podávateľa sv. prijímania podľa kánonu 910 § 2 a kánonu 230 § 3 ustanovil vo farnosti Prievidza mesto a Prievidza Zapotôčky naše rehoľné sestry **Sr. Michaelu, FDC - Janu Ševčíkovú a Sr. Faustínu, FDC - Marianu Zat'kovú** ďalšími mimoriadnymi podávateľmi sv. prijímania.

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. **Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01.** Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk. Zástupca: Ing. B. Bullo. Redaktori: A. Gálová, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, K. Bešinová, M. Melicherčíková ml. Foto: J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 8,- SK.

Tlač: **PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza.** Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciamy.

Štedrí darcovia

V **treťom štvrtroku 2001** prispelo na výstavbu nového kostola na sídlisku Zapotôčky v Prievidzi spolu **23 dobrodincov** sumou **54 500,- Sk** poštovými poukázkami na účet:

**RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV
FARNOSŤ PRIEVIDZA - ZAPO-
TÔČKY, 971 01 PRIEVIDZA**

Číslo účtu:

262 354 0408/1100

Tatra banka, a.s.

Všetkým štedrým darcom vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplať.

Ondrej Cebo, administrátor

**Farská ekonomická rada
farnosti Prievidza - Zapotôčky**

11.7.	Bohuznáma	100,- Sk
12.7.	Bohuznáma	500,- Sk
17.7.	Bohuznáma	100,- Sk
17.7.	Bohuznáma	100,- Sk
17.7.	Bohuznáma	1 000,- Sk
18.7.	Bohuznáma	500,- Sk
23.7.	Bohuznámy	200,- Sk
23.7.	Bohuznáma rod.	1 000,- Sk
30.7.	Bohuznáma	12 000,- Sk
3.8.	Bohuznámy	5 000,- Sk
7.8.	Bohuznáma	100,- Sk
8.8.	Bohuznámy	15 000,- Sk
10.8.	Bohuznámy	10 000,- Sk
12.8.	M. Š. Močenok	1 000,- Sk
15.8.	Bohuznáma	100,- Sk
17.8.	Bohuznáma	100,- Sk
20.8.	Bohuznáma	50,- Sk
22.8.	Bohuznáma	1 000,- Sk
23.8.	Bohuznáma	1 000,- Sk
23.8.	Bohuznáma	50,- Sk
5.9.	Bohuznáma	5 000,- Sk
11.9.	Bohuznámy	500,- Sk
13.9.	A. O. Brusno	100,- Sk
Spolu		54 500,- Sk

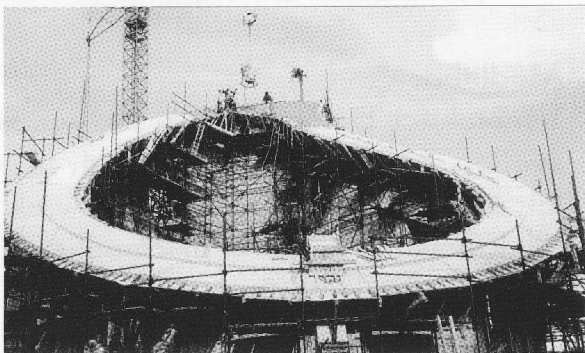

Výstavba kostola sv. Terézie z Lisieux, v Prievidzi na sídlisku Zapotôčky v septembri 2001

Skúška makety
budúceho kríža
na kostole

Posledný betón
na obvodovú rímsu

Usilovná pracovná čata
Banských stavieb, a.s. Prievidza,
na čele s **Ing. Hradockým**
a **Ing. Grňom** uprostred
s **Jánom Bednárom**, dekanom.
Prvý vpravo **Marián Bartuš**,
stavebný dozor investora

Misionársky ruženec

1. desiatok za Afriku, aby Afričania prijali vieru v Krista a podľa nej žili.
2. desiatok za Ameriku, v ktorej žije viac, ako polovica katolíkov, aby sa veriaci zdokonaľovali v poznaní viery, prekonávali sociálne protiklady a podporovali kňazské a misijné povolania.
3. desiatok za Európu, aby kresťanská Európa bola kresťanská aj nových moderných podmienkach života a aby prijala novú evanjelizáciu.
4. desiatok za Áziu, aby tento svetadiel s najväčším počtom ľudí prijal kresťanskú vieru a aby táto viera prenikla do srdca oddávna zbožných a najpočetnejších národov sveta.
5. desiatok za Austráliu a Océániu, aby tento svetadiel veľkých i malých ostrovov, osvietený Kristovým posolstvom, bol nádejou Cirkvi.

Modlitba:

Všemohúci Bože, ty si poslal na svet svojho Syna ako pravé svetlo, prosíme Ťa za všetkých ľudí, nech Duch Svätý otvára ich srdcia pravde a vzbudzuje v nich vieru, aby sa krstom zrodili k novému životu a pričlenili sa k tvojmu ľudu. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

V mesiaci októbri vás srdečne pozývame na **spoločné modlitby svätého ruženca**, aby sme spolu ešte intenzívnejšie prežívali slová:

C e z M á r i u k J e ž i š o v i.

Sv. ruženec sa spoločne budeme modliť každý deň pol hodinu pred večernou svätou omšou v oboch našich kostoloch. Večeradlo s Pannou Máriou býva vo farskom kostole sv. Bartolomeja v utorok o 17.00 hod. Tu sa v stredu o 16.00 hod. modlia sv. ruženec deti prievádzskych škôl a v sobotu o 17.30 mládež.

V piaristickom kostole Najsvätejšej Trojice sa žiaci piaristických škôl modlia ruženec v stredu o 14.00 hod.